

OBRZĘD NAMASZCZENIA CHORYCH W CZASIE MSZY ŚW.

104. Namaszczenia można udzielić podczas Mszy św., jeżeli pozwala na to stan chorego, a zwłaszcza gdy chory ma przyjąć Komunię św. Miejscem sprawowania liturgii jest wtedy kościół albo też, gdy pozwoli Ordynariusz, dom chorego lub odpowiednie pomieszczenie w szpitalu.

105. Jeżeli namaszczenia chorych udziela się w czasie Mszy św., kapłan w szatach koloru białego odprawia „Mszę za chorych”. Jednak w niedziele adwentu, wielkiego postu i okresu wielkanocnego, a także w uroczystości, w środę popielcową i w wielkim tygodniu, odprawia się Mszę z dnia, zachowując, jeśli to możliwe, formułę błogosławieństwa końcowego, podaną w numerze 102.

106. Namaszczenia chorych udziela się po Ewangelii i homilii, w następującym porządku:

a) Po odczytaniu Ewangelii kapłan w homilii powinien ukazać, na podstawie świętego tekstu, znaczenie ludzkiej choroby w planie zbawienia a także łaskę sakramentu namaszczenia, biorąc pod uwagę stan chorego i sytuację obecnych osób.

b) Obrzęd namaszczenia można zacząć od litanii (nr 96) albo od włożenia rąk (nr 97), jeśli litania lub modlitwa powszechna będzie dopiero po namaszczeniu. Potem następuje błogosławieństwo oleju, gdyby było konieczne, zgodnie z nr 21, albo modlitwa dziękczynna nad olejem (nr 98), a wreszcie samo namaszczenie (nr 99).

c) Jeżeli przed namaszчением nie było litanii, następuje teraz modlitwa powszechna, która się kończy modlitwą po namaszczeniu (nr 100). Mszę św. odprawia się dalej, jak zwykle, poczynając od przygotowania darów.